

Når jeg slår ned på dette, er det, fordi det, så vidt jeg kan se, er i strid med valgloven, og jeg synes ikke, at udvalgets formand har overbevist os om noget som helst andet. Han talte om, at man havde fået at vide, at i første omgang havde indenrigsministeriet fejlvurderet situationen, idet man ikke havde medregnet de 1.200 partistemmer, som SF havde i 5. kreds. Det er for det første forkert, for SF havde 1.993 partistemmer i 5. kreds, og de har været medregnet i alle beregninger, både i magistratens beregninger og i indenrigsministeriets første beregninger. Men det springende punkt er, at valgloven siger, at disse partistemmer i en tom kreds har en særlig betegnelse, de hedder »andre partistemmer«, og når man derefter skal til at lave omfordelingen for at finde de valgte kandidater, så siger valgloven: man starter med at tage stemmerne fra den kandidat, der har fået færrest; den siger ikke, at man starter med at tage »andre partistemmer«.

Københavns kommune gjorde i 12 dage konsekvent det, at man sagde: vi starter, som valgloven siger, med at tage stemmerne fra den kandidat, der har fået færrest, og det var så uheldigvis for SFs prioritering den kandidat, man havde stillet øverst på partilisten. Først her i allersidste runde, og efter at indenrigsministeriet i første omgang også havde godkendt den praksis, der er i klar overensstemmelse med valglovens ordlyd i det mindste, finder indenrigsministeriet ud af, at sådan gør vi nu alligevel ikke; vi starter med at tage »andre partistemmer«. Se, de er overhovedet ikke nævnt i paragraffen om omfordelingen, og derfor synes jeg, at både med hensyn til antallet og til, hvad formanden for udvalget ellers kunne berette, virker dette ikke særlig overbevisende. Tilmed skal der i en så inkompleks sag, der mig bekendt for første gang indeholder en fortolkning, der er i hvert fald langt, langt ude på kanten af lovens ordlyd, tages stilling her i salen til en fortolkning af valgloven. Det er muligt, det er sket før, men så er det i hvert fald mig bekendt ikke noget, der har haft mandatmæssige konsekvenser. Dette gør man på den overfladiske måde, som det er sket med dette notat fra ministeriet, hvor det end ikke nævnes, at man i, jeg havde næsten sagt ugevis havde haft en anden fortolkning, og hvor det end ikke nævnes, hvad lovens bogstav er på dette felt – den er ikke citeret, og det nævnes

kun lakonisk, at derefter fordelte man de andre partistemmer. Ja men de er slet ikke nævnt i fordelingsparagraffen i valgloven.

Jeg synes ikke, det er overbevisende. Jeg synes ikke, at udvalgets formand eller hr. Bjørn Poulsen eller andre har tilført denne debat noget som helst, der kan oplyse om, hvad lovgrundlaget er for det, indenrigsministeriet her har gjort i strid med det, Københavns kommune har gjort hele tiden, og i strid med det, indenrigsministeriet gjorde i første omgang. Man har ikke glemt disse partistemmer – og det var ikke 1.200, men som sagt 1.993 – og vi har stadig væk ikke hørt bare skyggen af en begrundelse for, hvorfor man ikke ordret følger det, der står i valglovens § 47. Hvorfor indlægger man en helt ny fortolkning her? Og hvad er det juridiske grundlag for den fortolkning? Så længe det ikke er klarlagt, må jeg stadig væk anmode om, at denne sag går tilbage til udvalget, og at vi får i hvert fald en begrundelse for, at indenrigsministeriet har gjort det, det har gjort her.

Tastesen (S):

For det første må jeg sige, at vi er jo i den situation, at der i dag foreligger en betænkning. Normalt er de 158 medlemmer, der ikke er medlem af udvalget til prøvelse af valgene, i den situation, at det er en mundtlig indstilling, der bliver afgivet. I dag foreligger der altså en betænkning, og jeg kan selvfølgelig beklage, at ikke alle partierne har været repræsenteret i udvalget til prøvelse af valgene. Det mener jeg man bør være opmærksom på, og jeg havde meget gerne set, at VS og kristeligt folkeparti via deres valgforbund også var blevet medlemmer af udvalget.

Dernæst vil jeg sige, at den oplysning, vi har fået på min foranledning som formand for udvalget, hvor vi kaldte til samråd omkring disse spørgsmål, giver udtryk for, at det er en korrekt afgørelse. Vi 21, der sidder i dette udvalg, må naturligvis stole på, at denne afgørelse er korrekt, og det er grundlaget for den beslutning om indstilling til godkendelse, som vi har taget her. Det, jeg vil foranledige, er, at vi beder det faste udvalg til valgs prøvelse, der nedsættes, når folkettingen konstituerer sig, grave videre i denne sag og få de nødvendige oplysninger frem, så det